

A határ menti íróiskola

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIII. évfolyam, 43. szám, 2019. október 25.

Egyszer egy könyvtárosnő egy héten át mérgezett. A balatoni írotáborban öt Ady Endre, két Szabó Dezső, három Kosztolányi, két Tormay Cécile, három Hajnóczy Péter, egy Tandori Dezső és egy Nemes Nagy Ágnes várt, aztán megjött Petri Gyuri is.

Ebben a határvárosban tizenöt hallgatóm volt, megemlítek közülük hármat. Barkóczi Zolikának ötszázezer-négy kedvelője volt a Facebookon, és csakis a magyar gyalogátkelőhelyekről írt (zebra), többnyire mininovellákat és távirányítós verseket, ő most regénnyel jött, 253 apró betűs oldal. Vad Endréné, Pannika iskolai újságokba küldött erotikus lányverseket, Szentendrén és Pannonhalmán már közölték. Lajos néma volt, és még soha nem írt. Korábbról ismertem, bejelentkezett néhány szemináriumomra, szavát nem lehetett venni, de egyszer láttam bólintani. Akkor megkérdeztem, hogy de mégis, írt-e már, egy vers, Lajos, valami kifizetés, tudja, mintha Mátyás tartaná a könyökét. Nézett rám, lehunyta a szemét, nem válaszolt, legördült az arcán a könnycsepp. Őt szerettem a legjobban.